

Mladí reportéri v Poľsku 25.10.2011

Gymnázium Antona Bernoláka v Senci patrí spolu s ďalšími šiestimi školami v rôznych krajinách do projektu Comenius. V rámci tohto projektu sa jednotlivé krajiny navštevujú a spoznávajú odlišné kultúry. Tento raz nás pozvali na stretnutie do Varšavy, hlavného mesta vzdelania v Európe. Cesta bola dlhá a únavná (šli sme deväť hodín), no stále sme cestovali menej ako partneri z Bulharska, tak sme boli spokojní. Keď sme dorazili na miesto, pred vlakom nás už čakala skupina poľských žiakov a učiteľov, ktorí nás prišli uvítať aj napriek chladnému počasiu a večernej hodine. Od začiatku boli milí a komunikatívni a my sme sa okrem angličtiny cvičili aj v používaní poľského jazyka. Zaviedli nás do nášho hotela a pre ten deň nás opustili.

Na druhý deň sme mali na programe prehliadku varšavských parkov. Ukázali nám aj sídlo a príľahlé záhrady poľského kráľa Jána Sobienského. To všetko sme stihli do obеду. Po ňom sme si prezreli nádherné varšavské staré mesto plné historických zaujímavostí a krásnych budov v rôznych umeleckých slohoch, zavítali sme aj do múzea F. Chopina. Pri večeri sa k nám pridali bulharskí partneri, ktorí so sebou priviedli jedného študenta. Okrem neho a nás vo Varšave neboli iní zahraniční študenti. Spriatelili sme sa a počas celej večere sme sa neúnavne rozprávali. Naša energia vydržala iba do toho momentu, kým sme nezbadali posteľ.

Ďalší deň nás zaviedli do školy poľských partnerov. Ukázali nám svoje talenty ako v umeleckom, tak v športovom odbore. Program bol naozaj pekný. Po obede sme už mali voľno. Len učitelia ešte mali poradu. My, v sprievode nášho pána riaditeľa a Bulhara sme navštívili úžasné obchodné centrum, ktoré by nikto nezvládol prejsť ani do piatich hodín. Potom sme sa vrátili do hotela.

Vstávali sme pred piatou ráno, pretože nás čakal výlet do Krakowa a soľnej bane Wieliczky. Cestou sme si pospali, ale napriek tomu sme boli všetci unavení. Prebudilo nás až chladné počasie. Našťastie, vo Wieliczke bolo teplo. Prešli sme ju za dve hodiny a videli množstvo zaujímavých útvarov, dokonca sme v nej aj obedovali. 200 metrov po zemou! Bol to zvláštny pocit. Na povrch nás vyviezol výťah, ktorý pôvodne slúžil horníkom. Išiel strašne rýchlo a niektorí povedali, že tá zábava v ňom stála za dve hodiny chodenia. Zopakovať sme si to však nemohli. Ešte nás čakal Krakow. Videli sme univerzitu, sídlo Wawel, na ktorom akurát prebiehala svadba, okno Jána Pavla II., park F.Chopina aj sochu Mikuláša Kopernika pred univerzitou. Na hodinu sme mali rozchod v hale Súkennice, kde predávali takmer všetko okrem ovocia a zeleniny. Po skvelej večeri sme si znova ľahli do autobusov a snažili sa päťhodinovú cestu prespať. Už vtedy sme sa rozlúčili s poľskými a anglickými partnermi, pretože sme odchádzali skoro ráno.

Keď sme prišli do hotela, boli dve hodiny ráno. Niektorí sa ešte nepobalili a niektorých prebral chladný vzduch Varšavy a tak sme tých pár hodín, čo nám ostávalo do odchodu prebdeli zmiešaní na izbách. Po raňajkách a rozlúčení s Bulharmi sme sa aj my pobrali domov.

Tento výlet nám naozaj čosi priniesol. U niekoho to sú krowky, u iných noví známi, noví priatelia, s ktorými sme stále v kontakte, nové skúsenosti. Napriek zlému počasiu sme si pobyt v Poľsku užili a tešíme sa na ďalší. Ďakujeme organizátorom projektu Comenius za túto príležitosť a našim pani učiteľkám za ich ochotu a trpezlivosť s nami. J

Ivana